

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 14ης Απριλίου 2015*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή προς τρίτες χώρες —
Απόφαση της Επιτροπής περί αποσύρσεως προτάσεως κανονισμού-πλαισίου — Άρθρα 13,
παράγραφος 2, ΣΕΕ και 17 ΣΕΕ — Άρθρο 293 ΣΛΕΕ — Αρχή της κατανομής αρμοδιοτήτων —
Αρχή της θεσμικής ισορροπίας — Αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας — Άρθρο 296 ΣΛΕΕ —
Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση C-409/13,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, που κατατέθηκε στις 18 Ιουλίου 2013,

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τους G. Maganza, A. de Gregorio Merino και I. Guron,

προσφεύγον,

υποστηριζόμενο από:

την **Τσεχική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek, J. Vlácil και J. Škeřík,

την **Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας**, εκπροσωπούμενη από τον T. Henze,

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από τον M. Sampol Pucurull,

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους G. de Bergues και D. Colas, καθώς και από την N. Rouam,

την **Ιταλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών**, εκπροσωπούμενο από τις M. Bulterman και B. Koorman, καθώς και από τον J. Langer,

τη **Σλοβακική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την B. Riczióná,

τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας**, εκπροσωπούμενη από την H. Leppo,

το **Βασίλειο της Σουηδίας**, εκπροσωπούμενο από τις U. Persson και A. Falk,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο από την V. Kaye, επικουρούμενη από τον R. Palmer, barrister,

παρεμβαίνοντα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους B. Smulders και P. Van Nuffel, καθώς και από την M. Clausen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, K. Lenaerts (εισηγητή), αντιπρόεδρο, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, C. Vajda, S. Rodin και την K. Jürimäe, προέδρους τμήματος, και από τους A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, J. L. da Cruz Vilaça και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Jääskinen

γραμματέας: V. Tourrès, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 23ης Σεπτεμβρίου 2014,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 18ης Δεκεμβρίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητεί με το δικόγραφο της προσφυγής του την ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 8ης Μαΐου 2013 με την οποία η Επιτροπή απέσυρε την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί καθορισμού γενικών διατάξεων για τη μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή σε τρίτες χώρες (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς και η προσβαλλόμενη απόφαση

Η πρόταση κανονισμού-πλαισίου

- 2 Σκοπός της μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής (στο εξής: ΜΧΣ) είναι η χορήγηση χρηματοδοτικής συνδρομής μακροοικονομικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες που αντιμετωπίζουν βραχυπρόθεσμες δυσκολίες του ισοζυγίου πληρωμών. Η χορήγηση της ΜΧΣ γινόταν αρχικά, κατά περίπτωση, με αποφάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονταν βάσει του άρθρου 235 της Συνθήκης ΕΚ και στη συνέχεια βάσει του άρθρου 308 ΕΚ (στα οποία αντιστοιχεί το άρθρο 352 ΣΛΕΕ). Μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, η ΜΧΣ χορηγούνταν, κατά περίπτωση, με αποφάσεις βάσει του άρθρου 212 ΣΛΕΕ, οι οποίες εκδίδονταν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, με την επιφύλαξη της επείγουσας διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 213 ΣΛΕΕ.

- 3 Στις 4 Ιουλίου 2011, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, βάσει των άρθρων 209 ΣΛΕΕ και 212 ΣΛΕΕ, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για τη μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή σε τρίτες χώρες (στο εξής: πρόταση κανονισμού-πλασίου).
- 4 Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 2 έως 4, 6 έως 8 και 13 της προτάσεως κανονισμού-πλασίου:
- «(2) Σήμερα, η μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή σε τρίτες χώρες βασίζεται σε *ad hoc* αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για κάθε χώρα. Το γεγονός αυτό μειώνει την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα της συνδρομής, προκαλώντας περιττές καθυστερήσεις από τη στιγμή της υποβολής των αιτήσεων μέχρι την εκτέλεση της μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής στην πράξη.
- (3) Ο καθορισμός ενός πλαισίου για τη χορήγηση της μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής σε τρίτες χώρες, με τις οποίες η Ένωση έχει σημαντικούς πολιτικούς, οικονομικούς και εμπορικούς δεσμούς, θα καταστήσει τη βοήθεια περισσότερο αποτελεσματική. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να είναι δυνατή η χορήγηση μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής σε τρίτες χώρες για να ενθαρρυνθούν να λάβουν μέτρα οικονομικής πολιτικής που θα μπορέσουν να επιλύσουν την κρίση του ισοζυγίου πληρωμών.
- (4) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με το ψήφισμά του σχετικά με την εφαρμογή της μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής προς τρίτες χώρες, της 3ης Ιουνίου 2003, ζήτησε να εκδοθεί κανονισμός-πλαίσιο για τη μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή, ούτως ώστε να επισπευσθεί η διαδικασία λήψης αποφάσεων και να αποδοθεί επίσημη και διαφανής βάση σε αυτό το χρηματοδοτικό μέσο.
- [...]
- (6) Το 2006, η Ένωση εξέτασε διεξοδικά και απλούστευσε το πλαίσιο της εξωτερικής βοήθειάς της, ώστε να γίνει αποτελεσματικότερο. Εξέδωσε κανονισμούς-πλαίσια για όλα τα βασικά μέσα εξωτερικής χρηματοδότησης, οι οποίοι παρέχουν εκτελεστικές εξουσίες στην Επιτροπή. Το μόνο σημαντικό χρηματοδοτικό μέσο που δεν διέπεται σήμερα από κανονισμό-πλαίσιο είναι η μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή.
- (7) Στα συμπεράσματά του της 8ης Οκτωβρίου 2002, το Συμβούλιο καθόρισε κριτήρια (τα αποκαλούμενα κριτήρια του Genval) που διέπουν τις πράξεις μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής της [Ένωσης]. Είναι σκόπιμο να επισημοποιηθούν τα κριτήρια αυτά σε μια νομοθετική πράξη εγκεκριμένη και από το Κοινοβούλιο και από το Συμβούλιο, η οποία θα τα επικαιροποιεί και θα τα διασαφηνίζει.
- (8) Θα πρέπει να προβλεφθούν εκ των προτέρων οι κατάλληλες διαδικασίες και τα μέσα που θα επιτρέψουν στην Ένωση να διασφαλίζει την ταχεία χορήγηση της μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής, ιδίως όταν οι περιστάσεις απαιτούν άμεση δράση. Αυτό θα αυξήσει επίσης τη σαφήνεια και τη διαφάνεια των κριτηρίων που εφαρμόζονται για την εφαρμογή της μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής.
- [...]
- (13) Η μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή θα πρέπει να είναι συμπληρωματική προς τους πόρους που χορηγούνται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και άλλους πολυμερείς χρηματοδοτικούς οργανισμούς και θα πρέπει να υπάρχει δίκαιη κατανομή των βαρών με τους άλλους χορηγούς. Η μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή θα πρέπει να διασφαλίζει την προστιθέμενη αξία της συμμετοχής της Ένωσης.»

5 Το άρθρο 1 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου, με τίτλο «Σκοπός και πεδίο της συνδρομής», όριζε:

«1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τις γενικές διατάξεις για τη χορήγηση μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής στις επιλέξιμες τρίτες χώρες και εδάφη που ορίζονται στο άρθρο 2.

2. Η μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή είναι έκτακτο χρηματοδοτικό μέσο στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών χωρίς προϋποθέσεις σε επιλέξιμες τρίτες χώρες και εδάφη. Αποσκοπεί στην αποκατάσταση μιας βιώσιμης θέσης εξωτερικής χρηματοδότησης για χώρες που αντιμετωπίζουν δυσκολίες εξωτερικής χρηματοδότησης. Στηρίζει την εφαρμογή μέτρων σοβαρής προσαρμογής και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που αποσκοπούν στην άρση των δυσκολιών του ισοζυγίου πληρωμών.

3. Η μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή μπορεί να χορηγηθεί υπό τον όρο της ύπαρξης σημαντικού και υπολειπόμενου κενού εξωτερικής χρηματοδότησης που εντοπίζεται από κοινού με τους πολυμερείς χρηματοδοτικούς οργανισμούς, συμπληρωματικά προς τους πόρους που χορηγούν το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) και άλλοι πολυμερείς οργανισμοί, παρά την εφαρμογή προγραμμάτων σοβαρής οικονομικής σταθεροποίησης και μεταρρυθμίσεων.

4. Η μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή έχει προσωρινό χαρακτήρα και διακόπτεται αμέσως μόλις αποκατασταθεί η βιωσιμότητα της κατάστασης εξωτερικής χρηματοδότησης της δικαιούχου χώρας.»

6 Το άρθρο 2 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου αφορούσε τις επιλέξιμες για ΜΧΣ χώρες και παρέπεμπε, συναφώς, στο παράρτημα Ι, με τίτλο «Επιλέξιμες χώρες και εδάφη δυνάμει του άρθρου 2, σημεία α' και β'». Προέβλεπε επίσης τη δυνατότητα χορηγήσεως της συνδρομής αυτής και σε άλλες τρίτες χώρες εκτός αυτών που αναφέρονταν στο εν λόγω παράρτημα, σε έκτακτες και δεόντως δικαιολογημένες περιστάσεις και εφόσον οι χώρες αυτές είχαν πολιτικούς, οικονομικούς και γεωγραφικούς δεσμούς με την Ένωση.

7 Το άρθρο 3 της προτάσεως αυτής ρύθμιζε τις μορφές της ΜΧΣ (δάνειο, μη επιστρεπτέα επιχορήγηση ή συνδυασμός των δύο) και τις λεπτομέρειες της χρηματοδότησης της συνδρομής αυτής.

8 Το άρθρο 4 της εν λόγω προτάσεως καθόριζε τις προϋποθέσεις για την εξασφάλιση της συμβατότητας της ΜΧΣ με τις συναφείς δημοσιονομικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης. Το άρθρο 5 της προτάσεως αυτής όριζε τους κανόνες προσδιορισμού του ποσού της ΜΧΣ.

9 Το άρθρο 6 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου, με τίτλο «Προϋποθέσεις», όριζε:

«1. Προϋπόθεση για τη χορήγηση μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής είναι να τηρεί η αποδέκτρια χώρα αποτελεσματικούς δημοκρατικούς θεσμούς, που περιλαμβάνουν το πολυκομματικό κοινοβουλευτικό σύστημα, το κράτος δικαίου και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

2. Προϋπόθεση για τη χορήγηση μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής είναι η ύπαρξη ενός προγράμματος του ΔΝΤ που συνεπάγεται τη χρήση πόρων του ΔΝΤ.

3. Προϋπόθεση για την εκταμίευση της συνδρομής αποτελεί η ικανοποιητική εφαρμογή ενός προγράμματος του ΔΝΤ. Η εκταμίευση εξαρτάται επίσης από την εφαρμογή, εντός συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος, ενός συνόλου σαφώς προσδιορισμένων μέτρων οικονομικής πολιτικής με επίκεντρο τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, τα οποία αποτελούν αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και της δικαιούχου χώρας και ορίζονται σε Μνημόνιο Συνεννόησης.

4. Για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης και την ενίσχυση της διακυβέρνησης της δικαιούχου χώρας, το Μνημόνιο Συνεννόησης περιλαμβάνει μέτρα που αποσκοπούν στην ενίσχυση της επάρκειας, της διαφάνειας και της λογοδοσίας των συστημάτων διαχείρισης δημοσίων οικονομικών.

5. Κατά τον σχεδιασμό των μέτρων πολιτικής θα πρέπει να λαμβάνονται επίσης υπόψη η πρόοδος όσον αφορά το αμοιβαίο άνοιγμα των αγορών, την ανάπτυξη θεμιτών εμπορικών συναλλαγών βάσει κανόνων και άλλες προτεραιότητες στο πλαίσιο της εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης.

6. Τα μέτρα πολιτικής είναι σύμφωνα με τις υφιστάμενες συμφωνίες εταιρικής σχέσης, τις συμφωνίες συνεργασίας ή τις συμφωνίες σύνδεσης που έχουν συναφθεί μεταξύ της Ένωσης και της δικαιούχου χώρας και με τα προγράμματα μακροοικονομικής προσαρμογής και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που εφαρμόζει η δικαιούχος χώρα με τη στήριξη του ΔΝΤ.»

- 10 Το άρθρο 7 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου αφορούσε τη διαδικασία χορηγήσεως της ΜΧΣ.
- 11 Στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της προτάσεως αυτής, προβλεπόταν ότι η χώρα που επιθυμούσε να λάβει ΜΧΣ έπρεπε να υποβάλει γραπτή αίτηση στην Επιτροπή.
- 12 Το άρθρο 7, παράγραφος 2, της εν λόγω προτάσεως, σε συνδυασμό με το άρθρο της 14, παράγραφος 2, όριζε ότι, εάν πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στα άρθρα 1, 2, 4 και 6 της ίδιας προτάσεως, η Επιτροπή χορηγεί τη ζητούμενη συνδρομή σύμφωνα με τη λεγόμενη διαδικασία «εξέτασης» που προβλέπεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55, σ. 13).
- 13 Το άρθρο 7, παράγραφος 3, της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου αναφερόταν στις διευκρινίσεις που έπρεπε να περιλαμβάνονται στην απόφαση για τη χορήγηση δανείου και στην απόφαση για τη χορήγηση μη επιστρεπτέας επιχορήγησης, αντιστοίχως. Η διάταξη αυτή διευκρίνιζε ότι, και στις δύο περιπτώσεις, η περίοδος διαθεσιμότητας της ΜΧΣ δεν μπορούσε, κατά κανόνα, να υπερβεί τα τρία έτη.
- 14 Το άρθρο 7, παράγραφος 4, της προτάσεως αυτής, σε συνδυασμό με το άρθρο της 14, παράγραφος 3, όριζε ότι, μετά την έγκριση της απόφασης για χορήγηση ΜΧΣ, η Επιτροπή συμφωνεί με τη δικαιούχο χώρα τα μέτρα πολιτικής που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφοι 3 έως 6, της εν λόγω προτάσεως, σύμφωνα με τη λεγόμενη διαδικασία της «συμβουλευτικής επιτροπής» που προβλέπεται στο άρθρο 4 του κανονισμού 182/2011.
- 15 Το άρθρο 7, παράγραφος 5, της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου προέβλεπε ότι, μετά την έγκριση της απόφασης για χορήγηση ΜΧΣ, η Επιτροπή συμφωνεί τους λεπτομερείς οικονομικούς όρους της συνδρομής αυτής με τη δικαιούχο χώρα, στο πλαίσιο συμφωνίας μη επιστρεπτέας επιχορήγησης ή δανείου.
- 16 Τα άρθρα 8 και 9 της προτάσεως αυτής ανέθεταν στην Επιτροπή την ευθύνη της εκτελέσεως της δημοσιονομικής διαχειρίσεως και της εκταμιεύσεως της ΜΧΣ, καθώς και την εξουσία αναστολής, μειώσεως ή ακυρώσεως της εκταμιεύσεως αυτής σε ορισμένες περιπτώσεις. Το άρθρο 10 της εν λόγω προτάσεως αφορούσε τα μέτρα στήριξης.
- 17 Τέλος, το άρθρο 11 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου αφορούσε την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, το άρθρο της 12 την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της ΜΧΣ και το άρθρο της 13 την ετήσια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της ΜΧΣ.

Οι διοργανικές διαπραγματεύσεις σχετικά με την πρόταση κανονισμού-πλαισίου

- 18 Μετά από πολλές συνεδριάσεις της ομάδας εργασίας των χρηματοοικονομικών συμβούλων του Συμβουλίου, το Συμβούλιο συνέταξε μία «γενική προσέγγιση» για την πρόταση κανονισμού-πλαισίου, η οποία εγκρίθηκε από την Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων (ΕΜΑ) στις 15 Δεκεμβρίου 2011. Με

την εν λόγω «γενική προσέγγιση», το Συμβούλιο πρότεινε, μεταξύ άλλων, όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 2, της προτάσεως αυτής, να αντικατασταθεί, για τους σκοπούς της εκδόσεως της αποφάσεως χορηγήσεως ΜΧΣ, η ανάθεση εκτελεστικής αρμοδιότητας στην Επιτροπή με την εφαρμογή της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας.

- 19 Το Κοινοβούλιο, κατά τη συνεδρίαση της ολομέλειας της 24ης Μαΐου 2012, ενέκρινε την έκθεση της επιτροπής του διεθνούς εμπορίου σχετικά με την πρόταση κανονισμού-πλαισίου. Η έκθεση αυτή πρότεινε, μεταξύ άλλων, την προσφυγή σε κατ' εξουσιοδότηση πράξεις προκειμένου περί αποφάσεων για τη χορήγηση ΜΧΣ.
- 20 Στις τρεις πρώτες τριμερείς συνεδριάσεις, οι οποίες διεξήχθησαν μεταξύ του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής στις 5 και 28 Ιουνίου, καθώς και στις 19 Σεπτεμβρίου 2012, διαπιστώθηκαν οι διαφορετικές απόψεις των τριών αυτών οργάνων ως προς το θέμα της διαδικασίας χορηγήσεως της ΜΧΣ του άρθρου 7 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου. Ειδικότερα, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέφρασαν την ανησυχία τους για την έλλειψη πολιτικού και δημοκρατικού ελέγχου στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων που προβλέπεται στο άρθρο αυτό.
- 21 Τον Ιανουάριο του 2013, η Επιτροπή υπέβαλε, ενόψει της τέταρτης τριμερούς συνεδριάσεως, ανεπίσημο έγγραφο με τίτλο «Landing zone on implementing acts, delegated acts and co-decision in the MFA Framework Regulation» («Πεδίο συμβιβασμού για τις εκτελεστικές πράξεις, τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις και τη συναπόφαση στον κανονισμό-πλαίσιο ΜΧΣ»), αποβλέποντας στην προσέγγιση των απόψεων των τριών οργάνων επί του θέματος αυτού και στην άρση των ανησυχιών του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- 22 Από τις διαπραγματεύσεις που διεξήχθησαν κατά την τέταρτη τριμερή συνεδρίαση στις 30 Ιανουαρίου 2013 προέκυψε ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούσαν να συμφωνήσουν σε μία λύση η οποία συνίστατο, στο πλαίσιο του προτεινόμενου κανονισμού, στην εφαρμογή της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας για τη λήψη των αποφάσεων χορηγήσεως ΜΧΣ, στην έκδοση εκτελεστικής πράξεως της Επιτροπής για την έγκριση του μνημονίου συμφωνίας με τη δικαιούχο χώρα και στην ανάθεση στο εν λόγω όργανο της εξουσίας να εκδίδει ορισμένες πράξεις που αφορούν τη ΜΧΣ που επρόκειτο να χορηγηθεί.
- 23 Κατά τη διάρκεια της πέμπτης τριμερούς συνεδριάσεως της 27ης Φεβρουαρίου 2013, οι εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου επιβεβαίωσαν την πρόθεσή τους να εφαρμόσουν για τη λήψη των αποφάσεων χορηγήσεως ΜΧΣ τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Ο εκπρόσωπος της Επιτροπής προέβαλε ότι, δεδομένου ότι μία τέτοια προσέγγιση αλλοιώνει την πρόταση κανονισμού-πλαισίου, η Επιτροπή ενδέχεται να αποσύρει την πρόταση.
- 24 Η αντικατάσταση της εκτελεστικής αρμοδιότητας της Επιτροπής από τη συνήθη νομοθετική διαδικασία για την έκδοση των αποφάσεων χορηγήσεως ΜΧΣ υπήρξε αντικείμενο καταρχήν συμφωνίας μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, η οποία διατυπώθηκε επίσημα κατά τη διάρκεια της έκτης τριμερούς συνεδριάσεως της 25ης Απριλίου 2013. Κατά την ως άνω συνεδρίαση, ο εκπρόσωπος της Επιτροπής εξέφρασε επίσημα τη διαφωνία του θεσμικού οργάνου ως προς την προσέγγιση αυτή, δηλώνοντας ότι η Επιτροπή θα απέσυρε ενδεχομένως την πρόταση κανονισμού-πλαισίου εάν εφαρμοζόταν η συνήθης νομοθετική διαδικασία για τη λήψη των αποφάσεων χορηγήσεως ΜΧΣ, δεδομένου ότι, σύμφωνα με το εν λόγω όργανο, η τροποποίηση αυτή αλλοιώνει την εν λόγω πρόταση και δημιουργεί σημαντικά προβλήματα συνταγματικής τάξεως.
- 25 Με επιστολή της 6ης Μαΐου 2013 προς τον Ο. Rehn, αντιπρόεδρο της Επιτροπής, ο πρόεδρος της ΕΜΑ, εκφράζοντας τη δυσαρέσκειά του για τη δήλωση του εκπροσώπου της Επιτροπής κατά την έκτη τριμερή συνεδρίαση, ζήτησε από το εν λόγω όργανο να αναθεωρήσει τη θέση του, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, την προοπτική της επικείμενης συμφωνίας μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

- 26 Με επιστολή της 8ης Μαΐου 2013, ο O. Rehn γνωστοποίησε στους προέδρους του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ότι, κατά την 2045η συνεδρίασή του, το σώμα των επιτρόπων αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 293, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, να αποσύρει την πρόταση του κανονισμού-πλαισίου.

Αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 27 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 28 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 29 Επετράπη στην Τσεχική Δημοκρατία, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Βασίλειο της Ισπανίας, στη Γαλλική Δημοκρατία, στην Ιταλική Δημοκρατία, στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στη Σλοβακική Δημοκρατία, στη Δημοκρατία της Φινλανδίας, στο Βασίλειο της Σουηδίας, καθώς και στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου.

Επί της προσφυγής

- 30 Το Συμβούλιο προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής του. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά παραβίαση της αρχής της κατανομής αρμοδιοτήτων που κατοχυρώνεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ και της αρχής της θεσμικής ισορροπίας. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, το Συμβούλιο και όλα τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παραβίασε, εν προκειμένω, την αρχή της κατανομής αρμοδιοτήτων που κατοχυρώνεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, το οποίο αντικατοπτρίζει την αρχή της θεσμικής ισορροπίας.
- 32 Πρώτον, το Συμβούλιο και τα εν λόγω κράτη μέλη προβάλλουν, ως γενικές εκτιμήσεις, ότι οι Συνθήκες δεν παρέχουν στην Επιτροπή γενικό προνόμιο, το οποίο της παρέχει τη δυνατότητα να αποσύρει τις προτάσεις που υποβάλλει στον νομοθέτη της Ένωσης.
- 33 Συναφώς, υποστηρίζουν, πρώτον, ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να αντλήσει από το δικαίωμά της νομοθετικής πρωτοβουλίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2, ΣΕΕ ένα αντίστοιχο δικαίωμα αποσύρσεως ασκούμενο κατά διακριτική ευχέρεια.
- 34 Το δικαίωμα αποσύρσεως της Επιτροπής πρέπει να περιορίζεται σε καταστάσεις που καθορίζονται αντικειμενικά, όπως η πάροδος ορισμένου χρόνου ή η εμφάνιση νέων καταστάσεων ή δεδομένων που καθιστούν τη νομοθετική πρόταση παρωχημένη ή άνευ αντικειμένου, η σημαντική καθυστέρηση στη διεξαγωγή της νομοθετικής διαδικασίας η οποία προμηνύει αποτυχία ή, ακόμη, η ύπαρξη κοινής στρατηγικής με τον νομοθέτη της Ένωσης βάσει ειλικρινούς συνεργασίας και σεβασμού της θεσμικής ισορροπίας.

- 35 Δεύτερον, δεν είναι δυνατό να αναγνωρισθεί στην Επιτροπή γενικό προνόμιο αποσύρσεως βάσει του άρθρου 293 ΣΛΕΕ. Η αναγνώριση ενός τέτοιου προνομίου θα καθιστούσε, αντιθέτως, άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας το προβλεπόμενο στο άρθρο 293, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ δικαίωμα του Συμβουλίου να τροποποιεί την πρόταση της Επιτροπής εντός των ορίων του αντικειμένου και του σκοπού της εν λόγω προτάσεως.
- 36 Τρίτον, η αναγνώριση στην Επιτροπή διακριτικής ευχέρειας να αποσύρει την πρότασή της, όταν διαφωνεί με τις τροποποιήσεις που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ των συννομοθετών ή όταν δεν είναι ικανοποιημένη με το τελικό αποτέλεσμα μιας διαπραγματεύσεως, θα ισοδυναμούσε με την αδικαιολόγητη παροχή στο όργανο αυτό μέσου πίεσεως στο πλαίσιο των νομοθετικών εργασιών, καθώς και δικαίωμα αρνησικυρίας στο πλαίσιο της νομοθετικής δραστηριότητας, βάσει εκτιμήσεων πολιτικής σκοπιμότητας.
- 37 Τέταρτον, κατά το Συμβούλιο και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η αναγνώριση στην Επιτροπή μιας τέτοιας διακριτικής ευχέρειας αποσύρσεως είναι επίσης αντίθετη προς την αρχή της δημοκρατίας, η οποία, κατά το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ, υλοποιείται μέσω των αρμοδιοτήτων του Κοινοβουλίου καθώς και εκ του γεγονότος ότι τα μέλη του Συμβουλίου συμμετέχουν σε κυβερνήσεις που είναι πολιτικά υπεύθυνες ενώπιον των εθνικών τους κοινοβουλίων.
- 38 Κατόπιν των γενικών αυτών εκτιμήσεων, το Συμβούλιο και τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη υποστηρίζουν, δεύτερον, ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, εμπόδισε το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να ασκήσουν τα νομοθετικά προνόμιά τους αντιτιθέμενη, άνευ αντικειμενικού λόγου και βάσει εκτιμήσεων πολιτικής σκοπιμότητας, στον συμβιβασμό στον οποίο ήταν έτοιμοι να καταλήξουν.
- 39 Συναφώς, το Συμβούλιο και τα εν λόγω κράτη μέλη υποστηρίζουν, πρώτον, ότι φερόμενη αλλοίωση της νομοθετικής προτάσεως, σοβαρή παραβίαση της αρχής της θεσμικής ισορροπίας ή πρόδηλη έλλειψη νομιμότητας της πράξεως την οποία επρόκειτο να εκδώσουν οι συννομοθέτες δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να αποσύρει την πρότασή της.
- 40 Επικουρικώς, το Συμβούλιο και τα εν λόγω κράτη μέλη προβάλλουν, δεύτερον, ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν συνέτρεχε εν προκειμένω καμία από τις περιστάσεις αυτές.
- 41 Συναφώς, το Συμβούλιο και τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη ισχυρίζονται, όσον αφορά, αφενός, τη φερόμενη αλλοίωση της νομοθετικής προτάσεως, ότι η αλλοίωση αυτή είναι δυνατή μόνον όταν ο νομοθέτης προτίθεται να παρεκκλίνει από το πεδίο εφαρμογής, το αντικείμενο ή τον σκοπό της. Όμως, αυτό δεν ισχύει εν προκειμένω, δεδομένου ότι ο συμβιβασμός που επήλθε μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου δεν είχε ως αποτέλεσμα να καταστεί η πρόταση κανονισμού-πλαισίου άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας και άνευ λόγου υπάρξεως ούτε έθεσε σε κίνδυνο την υλοποίηση των επιδιωκόμενων σκοπών.
- 42 Συγκεκριμένα, το στοιχείο της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου που αφορούσε τη διαδικασία χορηγήσεως ΜΧΣ είχε δευτερεύουσα και διευκρινιστική αξία και δεν αποτελούσε, συνεπώς, τον ακρογωνιαίο λίθο της προτάσεως αυτής χωρίς το οποίο τα λοιπά στοιχεία της θα καθίσταντο άνευ σημασίας. Ο σκοπός του εν λόγω συμβιβασμού συνίστατο, επιπλέον, στη θεραπεία του ελαττώματος της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου, η οποία, μεταφέροντας στην Επιτροπή την εκτελεστική αρμοδιότητα λήψεως αποφάσεων, έθιγε τις εξουσίες οι οποίες, βάσει των άρθρων 209 ΣΛΕΕ και 212 ΣΛΕΕ, ανήκουν στον νομοθέτη της Ένωσης όσον αφορά θέματα ΜΧΣ, λαμβανομένης υπόψη της πολιτικής διαστάσεως των θεμάτων αυτών.
- 43 Το Συμβούλιο, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζουν, εξάλλου, ότι ο σχεδιαζόμενος από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συμβιβασμός δεν αντέβαινε στον επιδιωκόμενο με την πρόταση

κανονισμού-πλαισίου γενικό σκοπό, ο οποίος συνίστατο στην απλούστευση της διαδικασίας χορηγήσεως ΜΧΣ με την επισημοποίηση και την αποσαφήνιση των κανόνων σχετικά με την εφαρμογή της εν λόγω συνδρομής, με στόχο την ενίσχυση της διαφάνειας και της προβλεψιμότητας του μέσου.

- 44 Όσον αφορά τον σκοπό συνοχής του σχεδιαζόμενου κανονισμού-πλαισίου, η Γαλλική Δημοκρατία παρατηρεί ότι η ΜΧΣ δεν μπορεί να εξομοιωθεί με τα λοιπά μέσα της Ένωσης σε θέματα χρηματοοικονομικής ενισχύσεως που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις της προτάσεως κανονισμού. Επομένως, δεν ήταν αναγκαία η ευθυγράμμιση των εφαρμοστέων στα θέματα ΜΧΣ διαδικασιών με τις διαδικασίες που εφαρμόζονται στο πλαίσιο των άλλων μέσων.
- 45 Όσον αφορά, αφετέρου, τον κίνδυνο σοβαρής παραβιάσεως της αρχής της θεσμικής ισορροπίας, το Συμβούλιο, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ιταλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζουν ότι ο κίνδυνος αυτός δεν υφίσταται εν προκειμένω, λαμβανομένων υπόψη, ιδίως, της πληρότητας των μέσων παροχής εννόμου προστασίας και των διαδικασιών δικαστικού ελέγχου των νομοθετικών πράξεων της Ένωσης.
- 46 Η Γαλλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Σουηδίας προβάλλουν επίσης ότι ο συμβιβασμός στον οποίο είχαν καταλήξει οι συννομοθέτες μπορούσε να διαφυλάξει την ελευθερία της Επιτροπής να αποφασίσει, σε περίπτωση αιτήσεως χορηγήσεως ΜΧΣ, για τη σκοπιμότητα υποβολής στον νομοθέτη της Ένωσης προτάσεως χορηγήσεως μιας τέτοιας συνδρομής και, ενδεχομένως, να καθορίσει το ύψος της και να διασφαλίσει την εφαρμογή και τον έλεγχό της.
- 47 Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, το Συμβούλιο και όλα τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη προβάλλουν ότι η Επιτροπή παραβίασε, εν προκειμένω, την αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ.
- 48 Προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν διατύπωσε καμία επιφύλαξη ή προειδοποίηση όταν οι συννομοθέτες ενέκριναν, τον Δεκέμβριο του 2011 και τον Μάιο του 2012 αντιστοίχως, τη θέση τους επί της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου. Προσάπτουν επίσης στην Επιτροπή ότι δεν κοινοποίησε εγκαίρως στους συννομοθέτες την πρόθεσή της να αποσύρει την πρότασή της κανονισμού-πλαισίου και τους εμπόδισε έτσι να ματαιώσουν την απόσυρση τροποποιώντας την κοινή προσέγγισή τους. Υποστηρίζουν, εξάλλου, ότι η Επιτροπή έσπευσε να αποσύρει την πρόταση αυτή την ημέρα ακριβώς που το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επρόκειτο να καταλήξουν σε συμφωνία η οποία θα οδηγούσε στην έκδοση πράξεως για την οποία η Επιτροπή δεν συμφωνούσε.
- 49 Η μη τήρηση από την Επιτροπή της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας επιτείνεται και από το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν εξάντλησε τις διαδικαστικές δυνατότητες που προβλέπονται στα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 11, παράγραφος 1, του εσωτερικού κανονισμού του Συμβουλίου που επισυνάπτεται στην απόφαση του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2009, για τη θέσπιση του εσωτερικού του κανονισμού (ΕΕ L 325, σ. 35), ώστε να εξακριβώσει αν, στην προκειμένη περίπτωση, υπήρχε η ομοφωνία που απαιτεί το άρθρο 293, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ για την τροποποίηση της προτάσεώς της κανονισμού-πλαισίου.
- 50 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο προσθέτουν ότι η Επιτροπή απέκλεισε εκ προοιμίου οποιαδήποτε συζήτηση και διαπραγμάτευση με τους συννομοθέτες για το περιεχόμενο του άρθρου 7 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου, ενώ οι συννομοθέτες είχαν καταλήξει σε κοινή προσέγγιση ως προς το θέμα αυτό.
- 51 Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το Συμβούλιο και όλα τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη προβάλλουν ότι η απόφαση αποσύρσεως νομοθετικής προτάσεως είναι πράξη που υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο και η οποία πρέπει επομένως να τηρεί την υποχρέωση αιτιολογίας που επιβάλλεται από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

- 52 Εντούτοις, η επιστολή της 8ης Μαΐου 2013, με την οποία ο αντιπρόεδρος της Επιτροπής γνωστοποίησε στους προέδρους του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν περιείχε κανένα στοιχείο για τους λόγους της αποφάσεως αυτής. Οι λόγοι αυτοί περιλαμβάνονταν μόνο στα εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής, τα οποία περιήλθαν σε γνώση του Συμβουλίου μόνο κατά την παρούσα δικαστική διαδικασία.
- 53 Η ολική αυτή έλλειψη αιτιολογίας επιβεβαιώνει τον αυθαίρετο χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 54 Προς απάντηση στον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή υπογραμμίζει, πρώτον, ότι η απόσυρση νομοθετικής προτάσεως συνιστά, όπως και η υποβολή ή η τροποποίηση της προτάσεως, μία από τις εκφάνσεις του δικαιώματός της πρωτοβουλίας προς το κοινό συμφέρον της Ένωσης, δικαίωμα το οποίο καθιερώνεται με το άρθρο 17, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, ΣΕΕ. Το δικαίωμα αυτό αποσύρσεως συνιστά ένα από τα μέσα που διαθέτει το θεσμικό αυτό όργανο για να εκπληρώσει τα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί από τις Συνθήκες στο πλαίσιο των διαδικασιών εκδόσεως πράξεων της Ένωσης.
- 55 Επομένως, όπως εναπόκειται μόνον στην Επιτροπή να αποφασίσει αν θα υποβάλει ή όχι μια νομοθετική πρόταση και αν θα τροποποιήσει ή όχι την αρχική της πρόταση ή μια πρόταση που έχει ήδη τροποποιηθεί, εναπόκειται μόνον σε αυτήν, εφόσον η πρότασή της δεν έχει ακόμη εγκριθεί, να αποφασίσει αν θα τη διατηρήσει ή θα την αποσύρει.
- 56 Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση βάσει εκτιμήσεων ως προς την καταλληλότητα του μέτρου ή βάσει πολιτικής επιλογής την οποία υποτίθεται ότι ήθελε να επιβάλει, σφετεριζόμενη τον ρόλο του «τρίτου σκέλους» της νομοθετικής εξουσίας της Ένωσης, αλλά με το αιτιολογικό ότι η πράξη που θα εξέδιδαν οι συννομοθέτες θα συνιστούσε αλλοίωση της νομοθετικής της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου και θα αποτελούσε σοβαρή παραβίαση της αρχής της θεσμικής ισορροπίας λόγω της καταρχήν συμφωνίας του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου να αντικατασταθεί, στο άρθρο 7 της προτάσεως αυτής, η ανάθεση εκτελεστικής αρμοδιότητας στην Επιτροπή με την εφαρμογή της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, για τους σκοπούς της λήψεως των αποφάσεων χορηγήσεως ΜΧΣ.
- 57 Η Επιτροπή αμφισβητεί, δεύτερον, το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβίασε την αρχή της κατανομής αρμοδιοτήτων και την αρχή της θεσμικής ισορροπίας.
- 58 Συναφώς, η Επιτροπή προβάλλει ότι μεταξύ των εξουσιών του νομοθέτη της Ένωσης δεν περιλαμβάνεται η κυρίαρχη εξουσία εκδόσεως πράξεων που ανατρέπουν εκ βάθρων το ουσιαστικό περιεχόμενο της προτάσεώς της ή καθιστούν την πρόταση αυτή άνευ αντικειμένου.
- 59 Το εν λόγω όργανο υποστηρίζει επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ουδόλως παρέβη το άρθρο 293, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και μπορούσε νομίμως να στηριχθεί στο άρθρο 293, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, από το οποίο συνάγεται σαφώς η γενική ευθύνη με την οποία είναι επιφορτισμένη στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας.
- 60 Τέλος, η Επιτροπή αμφισβητεί το επιχείρημα ότι η απόφαση αυτή θίγει την αρχή της δημοκρατίας, υπογραμμίζοντας ότι, όπως και τα άλλα θεσμικά όργανα της Ένωσης, έχει ίδια δημοκρατική νομιμοποίηση.
- 61 Προς απάντηση στον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή, υπενθυμίζοντας το ιστορικό των εργασιών που προηγήθηκαν της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, υποστηρίζει ότι οι δύο αιτιάσεις που της προσάπτει το Συμβούλιο, οι οποίες αντλούνται από φερόμενη παραβίαση της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας, είναι αβάσιμες.

62 Προς απάντηση στον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εντάσσεται στις εσωτερικές διαδικασίες, στις οποίες δεν έχει εφαρμογή η υποχρέωση αιτιολογήσεως που επιβάλλεται από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, εκπλήρωσε στο έπακρο το καθήκον της να ενημερώσει το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τη λήψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθώς και για τους λόγους της λήψεώς της. Οι λόγοι αυτοί αναφέρθηκαν, πράγματι, κατ' επανάληψη από τους εκπροσώπους της Επιτροπής κατά τις διάφορες συνεδριάσεις της ομάδας εργασίας των χρηματοοικονομικών συμβούλων του Συμβουλίου, καθώς και κατά τις τριμερείς συνεδριάσεις που διεξήχθησαν το διάστημα μεταξύ της 26ης Φεβρουαρίου και της 7ης Μαΐου 2013.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

63 Με τους τρεις λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη, προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη κατά παράβαση των άρθρων 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ και 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

64 Δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, κάθε θεσμικό όργανο δρα εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων που του ανατίθενται από τις Συνθήκες, σύμφωνα με τις διαδικασίες, τους όρους και τους σκοπούς τους οποίους προβλέπουν. Η διάταξη αυτή εκφράζει την αρχή της θεσμικής ισορροπίας, χαρακτηριστικό της θεσμικής δομής της Ένωσης (βλ. απόφαση *Meroni* κατά Ανωτάτης Αρχής, 9/56, EU:C:1958:7, σ. 44), η οποία σημαίνει ότι κάθε θεσμικό όργανο ασκεί τις αρμοδιότητές του σεβόμενο τις αρμοδιότητες των υπολοίπων (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις *Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου*, C-70/88, EU:C:1990:217, σκέψη 22, και *Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου*, C-133/06, EU:C:2008:257, σκέψη 57).

65 Το άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ ορίζει, εξάλλου, ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης συνεργάζονται μεταξύ τους με ειλικρίνεια.

66 Το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι οι νομικές πράξεις της Ένωσης αιτιολογούνται.

67 Το Συμβούλιο και τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, με την επιχειρηματολογία τους ότι η Επιτροπή, αποσύροντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, την πρόταση κανονισμού-πλαισίου, υπερέβη τις αρμοδιότητες που της έχουν ανατεθεί με τις Συνθήκες και, με τον τρόπο αυτό, έθιξε τη θεσμική ισορροπία, δεδομένου ότι οι Συνθήκες δεν της παρέχουν τη δυνατότητα να αποσύρει νομοθετική πρόταση υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως. Η Επιτροπή παραβίασε επίσης την αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας. Εξάλλου, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ελλιπή αιτιολόγηση.

68 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 2, ΣΕΕ, νομοθετική πράξη της Ένωσης μπορεί να εκδίδεται μόνο «βάσει προτάσεως της Επιτροπής», εκτός της, άσχετης εν προκειμένω, περιπτώσεως στην οποία οι Συνθήκες ορίζουν διαφορετικά.

69 Ομοίως, η συνήθης νομοθετική διαδικασία, στην οποία παραπέμπουν τα άρθρα 209 ΣΛΕΕ και 212 ΣΛΕΕ, στα οποία αναφερόταν η πρόταση κανονισμού-πλαισίου, συνίσταται, κατά το άρθρο 289 ΣΛΕΕ, στην από κοινού, από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έκδοση κανονισμού, οδηγίας ή αποφάσεως «βάσει προτάσεως της Επιτροπής».

70 Η εξουσία νομοθετικής πρωτοβουλίας την οποία αναγνωρίζουν στην Επιτροπή τα άρθρα 17, παράγραφος 2, ΣΕΕ και 289 ΣΛΕΕ σημαίνει ότι στην Επιτροπή εναπόκειται να αποφασίσει αν θα υποβάλει ή όχι μια πρόταση νομοθετικής πράξεως, εκτός της περιπτώσεως, η οποία είναι άσχετη εν προκειμένω, που υποχρεούται, δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, να υποβάλει μια τέτοια πρόταση. Βάσει της εξουσίας αυτής, σε περίπτωση υποβολής προτάσεως νομοθετικής πράξεως, εναπόκειται

επίσης στην Επιτροπή, η οποία, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, ΣΕΕ, προάγει το κοινό συμφέρον της Ένωσης και αναλαμβάνει τις κατάλληλες προς τούτο πρωτοβουλίες, να προσδιορίσει το αντικείμενο, τον σκοπό, καθώς και το περιεχόμενο της προτάσεως αυτής.

- 71 Το άρθρο 293 ΣΛΕΕ προβλέπει για την εξουσία νομοθετικής πρωτοβουλίας μία διττή εγγύηση.
- 72 Αφενός, το άρθρο 293, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ορίζει ότι, όταν το Συμβούλιο αποφασίζει, δυνάμει των Συνθηκών, μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να τροποποιεί την πρόταση μόνον ομόφωνα, πλην των περιπτώσεων που αφορούν οι διατάξεις της ΣΛΕΕ που αναφέρονται στο άρθρο αυτό.
- 73 Αφετέρου, κατά το άρθρο 293, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, εφόσον το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, η Επιτροπή μπορεί να τροποποιήσει την πρότασή της καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών που οδηγούν στη θέσπιση πράξεως της Ένωσης.
- 74 Από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 17, παράγραφος 2, ΣΕΕ και των άρθρων 289 ΣΛΕΕ και 293 ΣΛΕΕ προκύπτει ότι η εξουσία της Επιτροπής στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας δεν συνίσταται, αντίθετα προς όσα υποστηρίζουν το Συμβούλιο και ορισμένα από τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη, μόνο στην υποβολή προτάσεως και, στη συνέχεια, στην προώθηση των επαφών και την προσέγγιση των θέσεων του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Όπως εναπόκειται, κατ' αρχήν, στην Επιτροπή να αποφασίσει να υποβάλει ή να μην υποβάλει μια νομοθετική πρόταση και, ενδεχομένως, να προσδιορίσει το αντικείμενο, τον σκοπό και το περιεχόμενο της προτάσεως αυτής, η Επιτροπή έχει επίσης την εξουσία, για όσο διάστημα το Συμβούλιο δεν έχει αποφανθεί, να τροποποιήσει την πρότασή της ή ακόμη και να την αποσύρει. Εξάλλου, εν προκειμένω, δεν αμφισβητήθηκε η ύπαρξη της εξουσίας αυτής αποσύρσεως, αλλά μόνον η έκταση και τα όριά της. Επίσης, δεν αμφισβητείται ότι το Συμβούλιο δεν είχε ακόμη αποφανθεί επί της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου όταν η Επιτροπή αποφάσισε να την αποσύρει.
- 75 Η εξουσία αποσύρσεως, την οποία η Επιτροπή αντλεί από τις διατάξεις που αναφέρονται στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως, δεν παρέχει, ωστόσο, στο εν λόγω όργανο δικαίωμα αρνησικυρίας στο στάδιο της νομοθετικής διαδικασίας, διότι αυτό θα αντέβαινε στις αρχές της κατανομής αρμοδιοτήτων και της θεσμικής ισορροπίας.
- 76 Επομένως, εάν η Επιτροπή αποφασίσει, μετά την υποβολή προτάσεως στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, να αποσύρει την πρόταση αυτή, οφείλει να γνωστοποιήσει στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο τους λόγους της αποσύρσεως, οι οποίοι, σε περίπτωση αμφισβήτησεως, πρέπει να τεκμηριώνονται πειστικά.
- 77 Πρέπει, συναφώς, να υπογραμμιστεί ότι μία απόφαση αποσύρσεως ληφθείσα υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως είναι πράξη δεκτική προσφυγής ακυρώσεως, δεδομένου ότι, περατώνοντας τη νομοθετική διαδικασία που είχε κινηθεί με την υποβολή της προτάσεως της Επιτροπής, μία τέτοια απόφαση δεν επιτρέπει στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο να ασκήσουν, όπως θα ήθελαν, τη νομοθετική αρμοδιότητά τους, βάσει των άρθρων 14, παράγραφος 1, ΣΕΕ και 16, παράγραφος 1, ΣΕΕ.
- 78 Επομένως, ο δικαστικός έλεγχος, τον οποίο πρέπει να μπορεί να ασκήσει το Δικαστήριο, σε περίπτωση καταθέσεως, όπως εν προκειμένω, προσφυγής ακυρώσεως, δικαιολογεί την υποχρέωση αιτιολογίας μιας αποφάσεως, όπως η προσβαλλόμενη (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-370/07, EU:C:2009:590, σκέψη 42).
- 79 Πρέπει, συναφώς, να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το ζήτημα του κατά πόσον η αιτιολογία μιας αποφάσεως είναι σύμφωνη με τις επιταγές του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να κρίνεται βάσει όχι μόνον του γράμματος της πράξεως αυτής, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις *Delacre* κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-350/88, EU:C:1990:71, σκέψη 16 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και Συμβούλιο κατά *Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, σκέψη 53

και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ειδικότερα, μια βλαπτική πράξη είναι επαρκώς αιτιολογημένη εφόσον έχει εκδοθεί εντός πλαισίου που είναι γνωστό στους ενδιαφερόμενους (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Συμβούλιο κατά Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 80 Εν προκειμένω, είναι βεβαίως αληθές, όπως τονίζουν το Συμβούλιο και ορισμένα από τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη, ότι, εκτός από μία αναφορά περί του ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε στο άρθρο 293, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, η επιστολή της 8ης Μαΐου 2013 με την οποία ο αντιπρόεδρος της Επιτροπής ενημέρωσε τους προέδρους του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη λήψη της αποφάσεως αυτής δεν αναφέρει τους λόγους για τους οποίους ελήφθη. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τον φάκελο που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο, κατά τις συνεδριάσεις της ομάδας εργασίας των χρηματοοικονομικών συμβούλων του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου και της 9ης Απριλίου 2013, καθώς και κατά τις τριμερείς συνεδριάσεις της 27ης Φεβρουαρίου και της 25ης Απριλίου 2013, η Επιτροπή δήλωσε ότι πιθανόν να εξέταζε το ενδεχόμενο αποσύρσεως της προτάσεως της κανονισμού-πλαισίου, διότι η διαφαινόμενη από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τροποποίηση, όσον αφορά το άρθρο 7 της εν λόγω προτάσεως, αλλοίωνε την πρότασή της σε σημείο που να την καθιστά άνευ λόγου υπάρξεως, κατά τρόπο ερχόμενο σε αντίθεση προς τους διάφορους σκοπούς που επιδίωκε.
- 81 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έλαβαν επαρκώς κατά νόμο γνώση των λόγων της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 82 Επί της ουσίας, λόγοι όπως αυτοί που προέβαλε εν προκειμένω η Επιτροπή μπορούν να δικαιολογούν την απόσυρση μιας προτάσεως νομοθετικής πράξεως.
- 83 Πρέπει, πράγματι, να γίνει δεκτό ότι, όταν μία εξεταζόμενη από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τροποποίηση αλλοιώνει την πρόταση νομοθετικής πράξεως κατά τρόπο που εμποδίζει την επίτευξη των επιδιωκόμενων από την Επιτροπή σκοπών και, ως εκ τούτου, την καθιστά άνευ λόγου υπάρξεως, η Επιτροπή δικαιούται να την αποσύρει. Τούτο όμως μπορεί να το πράξει μόνον αφού λάβει προσηκόντως υπόψη, στο πνεύμα ειλικρινούς συνεργασίας το οποίο, δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, πρέπει να διέπει τις σχέσεις μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ένωσης στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-65/93, EU:C:1995:91, σκέψη 23), τις ανησυχίες του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου λόγω των οποίων θέλησαν να τροποποιήσουν την εν λόγω πρόταση.
- 84 Πρέπει επομένως, πρώτον, να εξακριβωθεί αν τα στοιχεία που προέβαλε εν προκειμένω η Επιτροπή τεκμηριώνουν τους λόγους που επικαλέσθηκε προς στήριξη της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 85 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι η πρόταση κανονισμού-πλαισίου είχε ως κύριο σκοπό, σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις της 2 και 8, να παράσχει στην πολιτική της Ένωσης σε θέματα ΜΧΣ ένα πλαίσιο που να επιτρέπει την ταχεία εφαρμογή της εν λόγω συνδρομής και να θέσει τέλος στις επιζήμιες για την αποτελεσματικότητα της πολιτικής αυτής καθυστερήσεις που προκύπτουν από τη συναπόφαση, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σε κάθε περίπτωση χορηγήσεως ΜΧΣ.
- 86 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 4 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου, η Επιτροπή σκόπευε, με τη νομοθετική πρωτοβουλία της, να δώσει συνέχεια σε ψήφισμα του Κοινοβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003 με το οποίο το Κοινοβούλιο είχε εκφράσει την ευχή να αποτελέσει η ΜΧΣ αντικείμενο κανονισμού-πλαισίου, ώστε να επιταχυνθεί η διαδικασία λήψης αποφάσεων στα θέματα αυτά.

- 87 Η εν λόγω πρόταση κανονισμού-πλαισίου είχε επίσης ως σκοπούς, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις της 4 και 6 έως 8, τη βελτίωση της διαφάνειας της πολιτικής της Ένωσης σε θέματα ΜΧΣ, ιδίως όσον αφορά τους όρους χορηγήσεως μιας τέτοιας συνδρομής, καθώς και τη διασφάλιση της συνοχής της πολιτικής αυτής με τις λοιπές πολιτικές της Ένωσης σε θέματα εξωτερικής βοήθειας, οι οποίες διέπονται από κανονισμούς-πλαίσια που απονέμουν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή.
- 88 Για την επίτευξη των διαφόρων αυτών σκοπών, η πρόταση κανονισμού-πλαισίου απέβλεπε, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 5 έως 9 της παρούσας αποφάσεως, στη θέσπιση από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, βάσει των άρθρων 209 ΣΛΕΕ και 212 ΣΛΕΕ, ενός νομοθετικού πλαισίου για την πολιτική της Ένωσης σε θέματα ΜΧΣ, το οποίο θα διευκρίνιζε τις επιλέξιμες για την εν λόγω συνδρομή χώρες, τη μορφή, τον τρόπο χρηματοδότησεως, καθώς και τους όρους της χορηγήσεως της από απόψεως, ιδίως, της τηρήσεως των δημοκρατικών μηχανισμών, της εφαρμογής οικονομικών διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και μέτρων βελτίωσης της διαχείρισης των δημοσίων οικονομικών, καθώς και της εφαρμογής των αρχών σχετικά με το βάσει κανόνων ελεύθερο και θεμιτό εμπόριο.
- 89 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 7 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου προέβλεπε την ανάθεση στην Επιτροπή εκτελεστικής αρμοδιότητας για την έκδοση, εντός των ορίων και των προϋποθέσεων που έθετε το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο, των αποφάσεων χορηγήσεως ΜΧΣ και για τη σύνταξη των μνημονίων συνεννόησης που έπρεπε να συναφθούν με τις χώρες που θα λάμβαναν την εν λόγω συνδρομή.
- 90 Όπως ορθώς προέβλεπε η Επιτροπή, η εξεταζόμενη από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τροποποίηση του άρθρου 7, αντικαθιστώντας, στην παράγραφό του 2, την εκτελεστική αρμοδιότητα της Επιτροπής με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, όσον αφορά τη λήψη των αποφάσεων χορηγήσεως ΜΧΣ, αλλοίωσε ένα ουσιώδες στοιχείο της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου κατά τρόπο μη συμβατό με τον επιδιωκόμενο από την πρόταση αυτή σκοπό, ο οποίος συνίστατο στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής της Ένωσης σε θέματα ΜΧΣ.
- 91 Συγκεκριμένα, η εν λόγω τροποποίηση θα είχε ως συνέπεια τη διατήρηση της διαδικασίας χορηγήσεως, κατά περίπτωση, από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, ενώ ο κύριος σκοπός της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου ήταν ακριβώς η περάτωση, μέσω ενός νομοθετικού πλαισίου για τους όρους εφαρμογής της πολιτικής της Ένωσης σε θέματα ΜΧΣ, αυτής της διαδικασίας λήψης αποφάσεων, προκειμένου να επιταχυνθεί η έκδοση των αποφάσεων και να βελτιωθεί έτσι η αποτελεσματικότητα της εν λόγω πολιτικής.
- 92 Όπως ανέφερε η Επιτροπή, σύμφωνα με τα έγγραφα που υπέβαλε στο Δικαστήριο, κατά τη συνεδρίαση της ομάδας εργασίας των χρηματοοικονομικών συμβούλων του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2013, οι εγγενείς λεπτομέρειες της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας έχουν αναπόφευκτα ως αποτέλεσμα μία διαδικασία λήψης αποφάσεων που διαρκεί πολλούς μήνες, γεγονός που μπορεί να περιπλέξει τον συντονισμό της ΜΧΣ με την χορήγηση πόρων από το ΔΝΤ ή από άλλους πολυμερείς χρηματοοικονομικούς οργανισμούς, προς τους οποίους πόρους η ΜΧΣ λειτουργεί συμπληρωματικά, όπως υπενθυμίζεται στα άρθρα 1, παράγραφος 3, και 6, παράγραφος 2, της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου, καθώς και στην αιτιολογική της σκέψη 13.
- 93 Περαιτέρω, η σχεδιαζόμενη από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τροποποίηση θα αντέβαινε στην επίτευξη του επιδιωκόμενου από την πρόταση κανονισμού-πλαισίου σκοπού, ο οποίος συνίστατο στην ευθυγράμμιση, για λόγους συνοχής, της διαδικασίας χορηγήσεως ΜΧΣ με τη διαδικασία που εφαρμόζεται στους λοιπούς μηχανισμούς εξωτερικής χρηματοδότησης της Ένωσης.
- 94 Όπως προκύπτει από την ανάλυση που παρατίθεται στις σκέψεις 85 έως 93 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι η σχεδιαζόμενη από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τροποποίηση, όσον αφορά το άρθρο 7 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου, μπορούσε να αλλοιώσει την πρόταση

αυτή ως προς το ουσιώδες ζήτημα της διαδικασίας χορηγήσεως ΜΧΣ κατά τρόπο που θα εμπόδιζε την επίτευξη των σκοπών που επιδίωκε με αυτήν η Επιτροπή και να την καταστήσει, ως εκ τούτου, άνευ λόγου υπάρξεως.

- 95 Επομένως, η απόφαση της Επιτροπής να αποσύρει, κατόπιν των σκέψεων αυτών, την πρόταση κανονισμού-πλαισίου δεν αντιβαίνει στην αρχή της κατανομής αρμοδιοτήτων ούτε στην αρχή της θεσμικής ισορροπίας που καθιερώνονται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ.
- 96 Ως προς την επιχειρηματολογία που αντλείται από παραβίαση της αρχής της δημοκρατίας, η οποία διαλαμβάνεται στο άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ, όπως προκύπτει από το άρθρο 17, παράγραφος 2, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 289 ΣΛΕΕ και 293 ΣΛΕΕ, η Επιτροπή έχει την εξουσία όχι μόνο να υποβάλει νομοθετική πρόταση, αλλά, επίσης, για όσο χρόνο το Συμβούλιο δεν έχει ακόμη αποφανθεί, να τροποποιήσει την πρότασή της ή ακόμα και να την αποσύρει. Επομένως, εφόσον η εν λόγω εξουσία αποσύρσεως της Επιτροπής είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το δικαίωμα πρωτοβουλίας που διαθέτει το εν λόγω όργανο και οριοθετείται κατά την άσκησή της από τις διατάξεις των προαναφερθέντων άρθρων της Συνθήκης ΛΕΕ, δεν τίθεται ζήτημα, εν προκειμένω, παραβιάσεως της εν λόγω αρχής. Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό πρέπει επίσης να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 97 Πρέπει, δεύτερον, να εξεταστεί, υπό το πρίσμα των αιτιάσεων που διατύπωσε το Συμβούλιο και τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη, εάν η απόφαση της Επιτροπής περί αποσύρσεως της 8ης Μαΐου 2013 ελήφθη τηρουμένης της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας, η οποία επίσης διαλαμβάνεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ.
- 98 Συναφώς, επιβάλλεται, γενικώς, η διαπίστωση ότι η Επιτροπή απέσυρε την πρόταση κανονισμού-πλαισίου μόνον όταν κατέστη φανερό ότι το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο επρόκειτο να τροποποιήσουν την εν λόγω πρόταση κατά τρόπο αντίθετο προς τους επιδιωκόμενους από την πρόταση αυτή σκοπούς.
- 99 Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τον φάκελο που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο υιοθέτησαν, αρχικώς, διαφορετική θέση επί του σχετικού με το άρθρο 7 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου ζητήματος της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων χορηγήσεως ΜΧΣ. Σε μία «γενική προσέγγιση», η οποία εγκρίθηκε από την ΕΜΑ στις 15 Δεκεμβρίου 2011, το Συμβούλιο είχε προτείνει, συναφώς, τη διατήρηση της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, ενώ, σε έκθεση εγκριθείσα στις 24 Μαΐου 2012, το Κοινοβούλιο είχε προβλέψει μία λύση βασιζόμενη στη διαδικασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- 100 Εφόσον δεν επιτεύχθηκε συναίνεση μεταξύ των συννομοθετών όσον αφορά τη διατήρηση της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας για τη λήψη των αποφάσεων χορηγήσεως ΜΧΣ, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν είχε ήδη από τότε αναφέρει το ενδεχόμενο αποσύρσεως της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου.
- 101 Αντιθέτως, από το υποβληθέν τον Ιανουάριο του 2013 έγγραφο εργασίας, που αναφέρεται στη σκέψη 21 της παρούσας αποφάσεως, το οποίο συνέταξε η Επιτροπή ενόψει της τριμερούς συνεδριάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2013, προκύπτει ότι η Επιτροπή, ενώπιον του κοινού προβληματισμού του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ότι η διαδικασία λήψης αποφάσεων χορηγήσεως ΜΧΣ του άρθρου 7 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου παρουσίαζε ανεπαρκή πολιτικό και δημοκρατικό έλεγχο, θέλησε να εργαστεί προς την κατεύθυνση μιας προσεγγίσεως των θέσεων των οικείων οργάνων.
- 102 Συγκεκριμένα, με το έγγραφο αυτό η Επιτροπή πρότεινε μία συμβιβαστική λύση, βασιζόμενη, κατ' ουσίαν, στον συνδυασμό ενός λεπτομερούς κανονισμού-πλαισίου, όπως ο προβλεπόμενος στην πρόταση κανονισμού-πλαισίου, με τον οποίο θα καθορίζονταν οι πολιτικές, ιδίως, προϋποθέσεις της χορηγήσεως ΜΧΣ, διαφόρων μηχανισμών άτυπης διαβουλεύσεως του Κοινοβουλίου και των κρατών

μελών επί των σχεδίων εκτελεστικών πράξεων της Επιτροπής σχετικά με τη χορήγηση ΜΧΣ, εφαρμογής ενός περιορισμένου αριθμού κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, εν προκειμένω τεσσάρων, προοριζόμενων για την τροποποίηση ή συμπλήρωση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων του νομοθετικού πλαισίου όσον αφορά, ιδίως, τον κατάλογο των επιλέξιμων για ΜΧΣ χωρών και τα κριτήρια επιλογής του χρηματοοικονομικού μέσου (μη επιστρεπτέα επιχορήγηση ή δάνειο), επιλεκτικής εφαρμογής της διαδικασίας που προβλέπεται στον κανονισμό περί επιτροπών, καθώς και διαφόρων μηχανισμών αξιολογήσεως και αναφορών προς το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

- 103 Αντιθέτως προς όσα υποστήριξαν ορισμένα από τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη, η Επιτροπή όχι μόνο δεν απέκλεισε κάθε συζήτηση όσον αφορά τη χορήγηση ΜΧΣ, αλλά επιχείρησε να εξεύρει μία λύση η οποία θα εξασφάλιζε τους σκοπούς που επιδίωκε η πρόταση κανονισμού-πλαισίου στα θέματα ΜΧΣ, λαμβάνοντας συγχρόνως υπόψη τις ανησυχίες του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- 104 Μόλις διεφάνη, κατά την τέταρτη τριμερή συνεδρίαση που διεξήχθη στις 30 Ιανουαρίου 2013, η κοινή βούληση του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου να διατηρήσουν τη συνήθη νομοθετική διαδικασία για τη λήψη των αποφάσεων χορηγήσεως ΜΧΣ, η Επιτροπή ανακοίνωσε, όπως αποδεικνύεται από τα έγγραφα του φακέλου, κατά τη συνεδρίαση της ομάδας εργασίας των χρηματοοικονομικών συμβούλων του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2013, καθώς και κατά την πέμπτη τριμερή συνεδρίαση που διεξήχθη στις 27 Φεβρουαρίου 2013, το ενδεχόμενο αποσύρσεως της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου, καθώς και τους λόγους της αποσύρσεως αυτής. Το αυτό έπραξε και κατά τη συνεδρίαση της ομάδας εργασίας των χρηματοοικονομικών συμβούλων του Συμβουλίου της 9ης Απριλίου 2013, καθώς και κατά την έκτη τριμερή συνεδρίαση που διεξήχθη στις 25 Απριλίου 2013. Τόσο από τα έγγραφα σχετικά με την τριμερή συνεδρίαση της 27ης Φεβρουαρίου 2013 όσο και από την επιστολή που απέστειλε ο πρόεδρος της ΕΜΑ προς τον αντιπρόεδρο της Επιτροπής στις 6 Μαΐου 2013 κατόπιν της τριμερούς συνεδριάσεως της 25ης Απριλίου 2013 προκύπτει ότι οι συννομοθέτες αντιλήφθησαν σαφώς αυτές τις προειδοποιήσεις της Επιτροπής.
- 105 Συνεπώς, το επιχείρημα που αντλείται από την όψιμη ανακοίνωση της Επιτροπής για την πρόθεσή της να αποσύρει την πρόταση κανονισμού-πλαισίου είναι αβάσιμο.
- 106 Εξάλλου, βάσει των περιστάσεων των οποίων έγινε μνεία στη σκέψη 104 της παρούσας αποφάσεως, και ελλείψει στοιχείων, στον φάκελο που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο, από τα οποία να προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενδέχεται να μην τροποποιούσαν το άρθρο 7 της προτάσεως κανονισμού-πλαισίου, η μη εφαρμογή από την Επιτροπή της δυνατότητας, που προβλέπεται στα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 11, παράγραφος 1, του εσωτερικού κανονισμού του Συμβουλίου, να ζητήσει από το Συμβούλιο τη διεξαγωγή ψηφοφορίας επί της προτάσεως αυτής, όπως και το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη την ίδια ημέρα που το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ισχυρίζονται ότι επρόκειτο να διατυπώσουν επίσημα τη συμφωνία τους επί της εν λόγω προτάσεως δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι συνιστούν παραβίαση εκ μέρους της Επιτροπής της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας.
- 107 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η λήψη από την Επιτροπή της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν παραβίασε ούτε την αρχή της κατανομής αρμοδιοτήτων ούτε την αρχή της θεσμικής ισορροπίας ούτε την αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας, οι οποίες κατοχυρώνονται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, ούτε ακόμη την αρχή της δημοκρατίας που καθιερώνεται στο άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ. Εξάλλου, η Επιτροπή εκπλήρωσε, εν προκειμένω, την υποχρέωση αιτιολογήσεως που της επιβάλλει το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 108 Επομένως, οι τρεις λόγοι ακυρώσεως που προβάλλει το Συμβούλιο προς στήριξη της προσφυγής του πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.
- 109 Ως εκ τούτου, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ¹¹⁰ Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Συμβουλίου στα δικαστικά έξοδα και το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει αυτό να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα. Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, δυνάμει του οποίου τα κράτη μέλη που παρενέβησαν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, αποφασίζεται ότι η Τσεχική Δημοκρατία, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Σλοβακική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας καθώς και το Ηνωμένο Βασίλειο φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Σλοβακική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας, καθώς και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(υπογραφές)